

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-282/17-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Sanje Štefan, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Z., kojeg zastupa B. B., diplomirana pravica, protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi izdavanja privremene mjere, u predmetu prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 23. svibnja 2018.

r i j e š i o j e

O. se zahtjev koji glasi:

„I. Određuje se privremena mjera.

II. Ovlašćuje se predlagatelj osiguranja Hrvatska banka za obnovu i razvitak, Z., OIB: ... da ne postupi sukladno rješenju Povjerenika za informiranje klasa: UP/II-008-07/17-01/532, urbroj: 401-01/05-17-5 od 25. rujna 2017.

III. Ova privremena mjera određuje se od donošenja odluka suda Europske unije po prethodnom pitanju koju odluku je Visoki upravni sud Republike Hrvatske zatražio u postupcima pod brojem: UsII-287/17 i UsII-286/17.

IV. Nalaže se protivnicima osiguranja prvo i drugo naknaditi predlagatelju osiguranja troškove ovog postupka u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe“.

Obrazloženje

U upravnom postupku tuženik je poništio rješenje tužitelja broj: 03/2017 od 9. ožujka 2017. godine u dijelu u kojem je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama. H. Š. je odobren pristup preslikama određenih dokumenata, a tužitelju je naloženo da postupi po tom rješenju.

Tužitelj je podnio upravnu tužbu kojom je zahtijevao poništavanje rješenja tuženika koji tužbeni zahtjev je presudom ovoga Suda poslovni broj: UsII-282/17-7 od 7. prosinca 2017. odbijen kao neosnovan, te je naloženo tužitelju Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak da zainteresiranoj osobi H. Š. nadoknadi troškove upravnog spora.

Tužitelj dana 2. ožujka 2018. upućuje ovom Sudu prijedlog kojim, određivanjem privremene mjere, predlaže osiguranje nenovčane tražbine utužene u ovom predmetu. Svoj prijedlog obrazlaže time da H. Š. traži povjerljivu dokumentaciju zaštićenu bankovnom tajnom, te da bi udovoljavanjem

zahtjevu H. Š. za tužitelja nastala teška i nenadoknadiva materijalna i nematerijalna šteta. Stoga tužitelj predlaže da ovaj Sud na temelju članka 47. Zakona o upravnim sporovima i članka 346. Ovršnog zakona odredi predloženu privremenu mjeru.

Prijedlog tužitelja je neosnovan.

Odredbom članka 47. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- dalje u tekstu: ZUS) propisano je da sud može na prijedlog stranke izdati privremenu mjeru ako je to nužno kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta.

Opća pravila kojima se uređuju odnosi u postupku prisilnog sudskog osiguranja tražbina sadrži Ovršni zakon („Narodne novine“ 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17. – dalje u tekstu: OZ).

Tim Zakonom se uređuje postupak po kojem sudovi i javni bilježnici provode prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak) te postupak po kojem sudovi i javni bilježnici provode osiguranje tražbina (postupak osiguranja), ako posebnim zakonom nije drugačije propisano. Kako ZUS-om nije drugačije propisano, pravilno navodi tužitelj da se na privremene mjere u upravnom sporu primjenjuju pravila osiguranja privremenom mjerom iz OZ-a.

U prvom redu valja navesti da su privremene mjere sredstva osiguranja vjerovnikovih tražbina, novčanih ili nenovčanih, a sud ih može odrediti prije pokretanja sudskog ili upravnog postupka te nakon završetka tih postupaka, sve dok ovrha ne bude provedena. Sadržaj prijedloga za osiguranje privremenom mjerom propisan je odredbom članka 341. stavak 2. OZ-a.

Privremena mjera radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, ako učini vjerojatnim i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine ili kao učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijete (članak 346. stavak 1. OZ-a).

Iz citirane odredbe proizlazi da je osnovna pretpostavka za određivanje mjere postojanje tražbine predlagatelja, čije postojanje je predlagatelj osiguranja dužan dokazati do stupnja vjerojatnosti. S obzirom da predlagatelj osiguranja u ovom predmetu ni ne navodi u čemu bi se sastojala njegova tražbina, a spor se vodi radi ostvarenja tražbine H. Š. na pristup određenim informacijama to nije ispunjena osnovna pretpostavka za određivanje privremene mjere propisana odredbom članka 346. stavak 1. OZ-a.

Zbog navedenog prijedlog za osiguranje valjalo je odbiti kao neosnovan, bez upuštanja u ispitivanje postojanja druge pretpostavke za određivanje privremene mjere, a to je opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine odnosno potreba određivanja privremene mjere da bi spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijete.

Stoga je na temelju odredbe članka 47. stavka 2. ZUS-a odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu 23. svibnja 2018.

Predsjednica vijeća
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.